

Dit is het perfectivische suffix *-awo-*, dat in het Germaans vooral kleuradjectieven vormt (*blauw*, enz.).

5° *-asa* is eveneens bekend in waternamen (*Amisia* > Ems, Manise, Marquise, Hunze, enz.) en in volksnamen (*Baetasii*, *Condrusi*, *Parisi*, enz.). Het is sporadisch productief gebleven tot in Merovingische tijd, blijkens de volksnamen *Austrasii* en *Neustrasii*.

Een uitbreiding met *n* is Dilsen. De uitbreidingen *-ask* en *-ast* komen verder ter sprake.

Dit suffix is o. m. bekend als comparatiefsuffix.

6° *-ala* treedt op in waternamen : *Īsla* > IJssel, Deule, Dubbel, *Tabula*, enz. Daarvan afgeleid *-alja-* in nederzettingsnamen : *Gabalio-* > Givet, *Similja-* > Zemel, *Wisilja-* > Wesel, enz.

Dit is een bekend adjectivisch suffix (Nederlands *euvel*, *ijdel*, *luttel*, *kregel*, *wankel*, enz.).

7° *-ēja* treedt op in enkele waternamen : *Alteia* > Authie, *Corbeia* > Corbie, 770-79 *Chandregia* > Hédree, 634 kop. 10° *Hogregia* > Iré, 885 *Pauleia*, 666 *Sesmereia*, alsmede in de nederzettingsnamen Alzey en Tholey, zeer waarschijnlijk ook in Peutie en eventueel in Ambie. Verder in matronennamen, vooral in de noorderhelft van de Rijnprovincie : *Cantrusteihabus*, *Vacallineihis*, enz.

Daar in het Noordfrans *ei* evolueert tot *oi* in de 11^e-12^e eeuw, en de opgesomde namen een andere ontwikkeling vertonen, moet in het suffix *-ēja* de *ē* als lang beschouwd worden.

Het suffix beantwoordt aan Latijnse namen als *Aquilēia*, *Pompēii*, *Vellēius*, enz. Een gelijkaardig suffix treedt in het Indo-Europees ook op bij de vorming van werkwoorden, die in het Germaans en het Latijn speciaal toestanden aanduiden : *jacēre*, enz.

Blijkens oude grafieën (zie Vacquerie-le-Boucq, Lavacquerie) ligt dit suffix aan de oorsprong van Frans *-ie* (*boucherie*, enz.).

Op hetzelfde suffix *-ēja*, in directe samenhang met de matronennamen, gaat hoogstwaarschijnlijk ook het Nederlandse (en Engelse) suffix *-egge* met nevenvorm *-ei* terug, dat vrouwelijke personen aanduidt (*dievegge*, *klappei*, enz.). Cf. de evolutie van Oudengels *ǣg*, Oudnoors *egg* „ei” uit *ajjaz* en vergelijk met oude vormen *egia* bij het hydronymisch suffix.

8° *-ante* treedt op in nederzettingsnamen : Pas-de-Calais : Duisans, Frévent, Wavans, Wavrans ; Nord : Gamand ; Henegouwen : Peissant ; Namen : Dinant, Erpent, Méan ; Luik : Héron, Warnant ; Luxemburg : Moyen, Wibrin. Een voorbeeld uit de Seine-streek is Mantes.

Als *-antia* is het in hoofdzaak een hydronymisch suffix : in de Regierungsbezirke Koblenz, Trier en Pfalz : Allenz, Alsenz, *Argenza*, Ellenz, Ernzen, Prims, Velden ; RB Aken : Erkelenz, Frenz ; groothertogdom Luxemburg : Alzette, Ernzen ; prov. Luxemburg : Villance ; dep. Ardennes : Aussonce ; verder *Absentia*, beek te Maldegem (Oost-Vla.), en misschien Bonance in Noord-Frankrijk.